

урашњих дела (Округ руднички), Velimir M. Todorovich, Minister of the Interior (Rudnik County)

17. Јован Шаранац, трговац из Прокупља (Округ топлички), Yovan Sharanatz, Merchant of Prokuplye (Toplitz County). King Alexander of Serbia granted the Constitution to the Kingdom on 6th of April 1904, which provided for the Two-Chambers-House of Representatives (to consist of a Senate and Assembly of the People). The Senate was to consist of 30 members appointed for life by the King, and 18 members elected at general polls for a mandate of 6 years. In addition, Crown Prince (when of age), Metropolitan of Serbia and Bishop of Nish were members of the Senate ex officio. Additional limits were established for the election of a Senator (tax census of min. 200 dinars per year for candidates, and 45 dinars for the electorate, three generals in reserve or in retirement as upper limit for the military, unlimited membership for diplomats, and suspension of Senate membership for those members appointed to the Government Ministerial position, etc.). Senators were issued special insignia of rank, to be worn during the sessions, as well as in festive occasions, together with orders and decorations. The badge was oblong, measuring 57 by 42 mm, and consisted of silver double headed eagle with wings displayed inverted, charged upon breast with oval shield displaying white enamel cross between fire gold fire-steels upon red ground. All was encircled with an oval, blue enameled ring inscribed in gilt Cyrillic letters SENATE OF THE KINGDOM OF SERBIA, surrounded with gilt oak wreath topped by a gilt Royal Crown. The badge was signed on the reverse pin with 800 and II marks. After the Assassination of the King, in 1903, Senate ceased to exist., and the Badge remained, therefore, a very rare and valuable piece of Royal Serbian official insignia; it was issued only to 48 Senators, and it's history was barely two years long before the Senate was abolished for good.

D. Acovic

DUBLIN ARMS
ГРБ ГРАДА ДАБЛИНА

Dublin City Coat of

The Coat-of-Arms of the City of Dublin was first granted officially in 1607 to the municipal authority, Dublin Corporation, by Daniel Molyneux, Ulster King-of-Arms and Principal Herald of All Ireland. This 17th century Coat-of-Arms incorporates a far more ancient device, the Three Castles of Dublin, which has been the symbol of the city since the Middle Ages, and which is shown on the 13th Century Dublin City Seal (below).

The City Seal shows Three Castles as three watchtowers surrounding one of the gates in the medieval City Wall. Dublin is evidently under siege; from the central watchtower two sentries sound the alarm, while on each flanking watchtower stands an

archer, poised with a cross-bow. The scene is symbolic of the readiness of the citizens to defend the city, and it was probably not intended to depict any actual event.

With the passage of time, the three watchtowers became three separate castles, each one bearing three battlemented towers, as shown in the Coat-of-Arms below. The sentries and archers were replaced by flames leaping from the towers on the castles. It is often mistakenly supposed that the castles are on fire, but in fact the flames symbolize zeal; here they represent the zeal of the citizens in the defence of Dublin.

Looking in more detail at the Coat-of-Arms, we see that the Three Castles are borne on a Shield which is supported by two female figures. To the left of the Shield is a figure representing Law, holding a Sword erect in one hand, and in the other, an olive branch. To the right of the Shield is a figure representing Justice, likewise holding an olive branch in one hand, and in the other a pair of Scales. At their feet and beneath the Shield are groups of flowers, symbolizing hope and joy. The Coat-of-Arms is completed by the City's motto, which is in Latin and reads OBEDIENTIA CIVIUM URBIS FELICITAS. This may be translated "Happy the city where citizens obey".

The Dublin City Coat-of-Arms is still in use today and is displayed on all municipal buildings. It is on street furniture such as lamp-posts and benches and in mosaic form in the floor of the Rotunda, City Hall. A

modified form of the Coat-of-Arms is often used. This consists merely of the Shield bearing the device of the Three Castles. This simpler form is to be seen on all public notices issued by Dublin Corporation.

Transcript text of achievement of arms issued to City of Dublin by Sir Arthur Edward Vicars, Ulster King of Arms and Principal Herald of All Ireland, 25 May 1899. (The Achievement is inscribed on parchment, size 410 mm x 295 mm and includes a representation of the civic arms in oils).

TO ALL AND SINGULAR to whom these Presents shall come I SIR ARTHUR EDWARD VICARS F.S.A. Ulster King of Arms and Principal Herald of All Ireland, Registrar and Knight Attendant on the Most Illustrious Order of Saint Patrick, do hereby Certify and Declare that the Armorial Bearings above depicted, that is to say: Azure, three Castles Argent, flammant Proper, for Supporters, on the Dexter, a female figure Proper, representing Law; vested Gules doubled Or, holding in the dexter hand a Sword erect and in the sinister an olive branch all Proper, on the Sinister, a female figure Proper, representing Justice; vested Gules doubled Or, holding in the dexter hand an olive branch Proper and in the sinister a pair of Scales Or, and for MOTTO 'OBEDIENTIA CIVIUM URBIS FELICITAS' do of right belong and appertain unto the Right Honourable the Lord Mayor, Aldermen and Citizens of the City of Dublin and to their successors for ever according to the Laws of Arms, as appears by the Records of my Office and more especially by the Visitation of the City of Dublin by Daniel Molyneux, Ulster King of Arms and Principal Herald of All Ireland in the year of Our Lord One thousand six hundred and seven.

AS WITNESS my hand and seal this twenty fifth day of May in the year of Our Lord one thousand eight hundred and ninety nine.

Signed: ARTHUR E. VICARS ULSTER

(Dublin Corporation Archives: Document Reference C2/Arms/1)

The Coat-of-Arms of the Lord Mayor of the Dublin (above) is very similar to the Dublin City Coat-of-Arms. There are some stylistic differences: the Shield is more

elaborate, and the figures of Law and Justice less formal. The scroll bearing the motto is in a different form and the floral emblems have been omitted.

There are, however, three important additions: the City Sword, the City Mace and the Cap of Maintenance, all of which have long been closely identified with the office of the Lord Mayor. It has been customary to carry a City Sword in procession before the Mayors and Lord Mayors of Dublin ever since King Henry IV granted that right to the city by Royal Charter in 1403. The city's Great Mace was originally fashioned for Sir Daniel Bellingham, who became Dublin's first Lord Mayor in 1665. The Sword and Mace still play a prominent part in important civic ceremonies such as the conferring of the Honorary Freedom of the City of Dublin. The Cap of Maintenance was a ceremonial chapeau, or hat, which was once borne with the Sword and Mace in processions through the city. The first Cap of Maintenance was a gift from King Charles II to the then Mayor of Dublin in 1661.

The Coat-of-Arms of the Lord Mayor of Dublin is displayed above the entrance to the Mansion House. It is also

carved onto the canopy above the Lord Mayor's Chair in the Council Chamber in City Hall, and it may also be seen above the portraits of former Lord Mayors. A modified version of the Lord Mayor's Coat-of-Arms, bearing the Sword and Mace, but without the Cap of Maintenance, may be seen on many of the city's lamp-posts.

The Coat-of-Arms of the City of Dublin and of the Lord Mayor encapsulate much of the city's history and traditions, extending back over seven centuries. Their continued use today is a sign of respect for the past, and of hope for the future, of the great and ancient city of Dublin.

Reproduced by kind permission of Dublin Corporation.

Submitted by Frederick Glenn Thompson.

Грб града Даблина званично је додељен градској управи, Даблинској корпорацији, 1607. године од стране Данијела Молинеа, Краља грбова Алстера и Главног херолда читаве Ирске. Тај грб из 17. ве

ка садржи мотив који је знатно старији – Три даблинске куле – и који је од Средњег века био симбол града, а приказан је на градском печату из 13. века (види слику).

Градски печат приказује Три куле као три стражаре око једне од капија средњовековних градских бедема. Даблин је ту очито под опсадом; са централне стражаре два стражара дувањем у рогове дижу узбуну, док на свакој од бочних стражара стоји по један стрелац који нишани самострелом. Сцена симболише спремност грађана да бране град, и вероватно није била замишљена као представа неког конкрет-ног догађаја.

Са протоком времена, три стражаре су постале три издвојене тврђаве, свака са по три куле са кренелацијом, као што се види на приказаном Грбу. Стражари и стрелци су замењени пламеновима који букте из тврђавских кула. Често се погрешно мисли да су куле у пламену, док у ствари пламенови симболишу ревност грађана у одбрани Даблина.

Када се пажљивије погледа Грб, види се да су Три куле аплициране на штит који придржавају две женске фигуре. Она са леве стране штита представља Закон, и држи усправљен мач у једној руци, а у другој маслинову гранчицу. Десно од штита је фигура која представља Правду, и такође држи маслинову гранчицу у једној руци, а у другој терасије. Уз њихова стопала, испод штита, су бокори цвећа које симболише наду и радост. Грб допуњава градски мото, који је на латинском и гласи OVEDIENTIA CIVIUM FELICITAS, што се може превести као "Срећан је град чији су грађани послушни".

Даблински Градски грб је данас још увек у употреби и приказан је на свим општинским зградама. Налази се и на уличној комуналној опреми, као што су канделабри и клупе, а у форми мозаика у Ротунди Градске куће. Често се користи модификовани облик Грба, који се састоји само од штита са моти-вом Три куле. Тај једноставнији облик може се видети на свим јавним обавештењима које емитује Даблинска корпорација.

Превод Грбовнице издате граду Даблину од стране Сер Артура Едварда Вајкерса, Краља грбова Алстера и Главног херолда читаве Ирске, 25. маја 1899.г. (Грбовница је исписана на пергаменту формата 410 x 295 мм, са представом градског грба у уљаним бојама):

Свима и Свакоме до којих овај документ дође, Ја Сер Артур Едвард Вајкерс, Ф.С.А., Краљ грбова Алстера и Главни херолд читаве Ирске и Витез на служби при Најузоритијем Ордену Светог Патрика, овим потврђујем и објављујем да је горе приказани Грб, т.ј. на Плавом три Сребрне куле у Природном пламену, са држачима, десно Природна женска фигура која представља "Закон" одевена у Црвено постављено Златом, са усправљеним мачем у десној и ма слиновом граном у левој руци, све Природно, а лево Природна женска фигура која представља "Правду" оде-

вена у Црвено постављено Златом, са маслиновом граном у десној и терасијама у левој руци, све Природно, и са мотом Obedientia civium urbis felicitas, по праву власништво и да припада Веома Поштованом Градоначелнику, Старешинству и Грађанима града Даблина, и њиховим наследницима за увек, у складу са Хералдичким Законом и према подацима Архива моје службе, а посебно по налазу визитације граду Даблину Данијела Молинеа, Краља грбова Алстера и Главног херолда читаве Ирске лета Господњег хиљаду шест стотина седме.

О чему сведочи мој потпис и печат овога двадесет петог дана маја лета Господњег хиљаду осам стотина деведесет девет.

Потпис: Артур Е. Вајкерс Алстер

(Архив Даблинске корпорације, референтни број S2/Arms/1).

Грб Градоначелника Даблина веома је сличан Грбу Даблина. Разлике су стилске: штит је разигра-није форме, а фигуре Закона и Правде мање формалне. Трака са текстом мота има другачији облик, а бокори цвећа су изостављени.

Постоје, ипак, три битне различитости: градски Мач, Жезло и Капа сталежа, уско повезани са функцијом Градоначелника. Уобичајено је да се Градски мач носи у процесији испред Градоначелника Даблина још од времена када је краљ Хенри Шести даровао ту привилегију граду Краљевском повељом из 1403. Мач и Жезло још увек имају значајну улогу у важним градским церемонијама, као што је додела Почасног грађанства града Даблина. Капа сталежа је церемонијални шешир, који је некада носен у процесијама скупа са Мачем и Жезлом. Прва Капа сталежа је била дар Чарлса Другог 1661. године тада шњем Градоначелнику Даблина.

Грб Градоначелника је изложен над улазом Градске резиденције Градоначелника. Такође се налази изрезбарен на балдахину изнад Трона Градоначелника у Сали савета у Градској кући, а може се видети и изнад портрета претходних Градоначелника. Модификована верзија Грба градоначелника, са Мачем и Жезлом, али без Капе сталежа, може се видети на многим уличним канделабрима у граду.

Грб града Даблина и Градоначелника садржи у себи много од историје и традиције града која се протеже на преко седам векова. Њихова непрекинута употреба знак је поштовања прошлости и наде у будућност великог и старог града Даблина.

Репродуковано љубазношћу Даблинске корпорације.

Извор: **Фредерик Глен Томпсон**